Tibetaneren

Et magasin fra HimalPartner • Nr. 1/2020 Årgang 82

HimalPartner
www.himalpartner.no

Kontonummer 3000 15 47107
VIPPS: HIMALPARTNER #15521

HimalPartner

TIBETANEREN NR 1 – 2020

HimalPartner (tidl. Tibetmisjonen), startet 19. november 1938, og bygger på Bibelen og Den evangelisk lutherske bekjennelse. Formål: "Gjennom ord og tjeneste å bringe evangeliet til tibetanere, nepalere og andre folk i Himalayaregionen." Utsendingene er engasjert i administrasjon, helsearbeid, undervisning, jordbruk, kraftutbygging, samt distrikts- og industriutvikling. "Himal" betyr fjell på nepali og sanskrit-relaterte språk.

HIMALPARTNER:
Postadresse:
Postboks 6646,
St. Olavs Plass, 0129 Oslo
Besøksadresse:
Linstowsgate 3, 0166 Oslo
Telefon: 22 76 90 10
E-post: post@himalpartner.no
www.himalpartner.no
Organisasjonsnummer: 952555103
Bankgironummer: 3000 15 47107

HimalPartners styre og administrasjon:
Landsstyrets leder: Svein Arne Lindø
Administrasjon:
Lene Birgitte Bjølverud-Rødningsby; Line Konstali; Kommunikasjonsleder; konstituert generalsekretær, Eli Bolkesjø Williams; Leder for prosjektavdelingen, økonomi- og administrasjonsleder; Silje Gunnlaug Yun Eng, Prosjektleder Næring; Sondre Kippenes, kontorleder.

Utsendinger
Nepal: Ellen og Calle Wahlström
Kina: 2 utsendinger

Tibetaneren:
Ansvarlig redaktør: Line Konstali
Opplag: 2900
Abonnementspris: Gratis
Forsidefoto: Shutterstock
Grafisk design og trykk: Merkur Grafisk AS

SVANEMERKET Trykksak 2041 0672

PRINTED IN NORWAY NO-430

LEDER
Line Konstali,
Kommunikasjonsleder

Følgesvenner

Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.
Matteus 28, 18-20

Misjonsbefalingen er et oppdrag vi er gitt av Gud. «Gå derfor ut» er ganske konkret og i følge Bibelen er vår oppgave som kristne å spre Guds kjærlighet på jord og vinne hjerter for Hans rike. Dette oppdraget beskriver også misjonslederne tilknyttet SMM-Samarbeid Menighet og Misjon i en kronikk i Vårt Land 5. februar i år, blant annet undertegnet av Lene Birgitte Bjølverud-Rødningsby, vår leder. I kronikken ønsker misjonslederne et større fokus på misjon i dåpen.

Når vi døpes får vi del både i et lokalt, men også et grensesprengende globalt felleskap med samme oppdrag. Korset presten tegner på den som døpes ved døpefonten gir en dyp tilhørighet - til Kristus naturligvis, og den lokale menighet - men også til hele den verdensvide kirke. Vi blir del av noe større enn oss selv som gir retning for livet vårt. Vi sendes ut av våre komfortsoner for å bety en forskjell i verden.

Jostein Holm har lang fartstid i HimalPartner. Både som utsending og frivillig. Her mottar han en hilsen fra Oslo Nepali Church.

Men hva er egentlig misjon i dag og hvordan skal vi fokusere på dette? Da Tibetmisjonen ble stiftet i 1938 var det ikke like store forskjeller mellom Norge og Nepal når det kommer til velstand. Nepalikirken har også utviklet seg fra å være omtrent ikke-eksisterende til å bli en kirke som rommer nesten 2 millioner kristne nepalesere. Samtidig opplever vi her i Norge at kirken og de kristne tradisjonene ikke står like sterkt som før. Det som en gang ble betraktet som «misjon der ute», handler i større grad om «misjon her hjemme» nå enn før. Vi risikerer å tråkke feil dersom vi ikke skjønner dette.

– Hvorfor er det sånn at vi er veldig interessante dersom dere reiser til vårt land og misjonerer, men når vi kommer til Norge er vi plutselig uinteressante? Ordene var et hjertesukk fra en kristen etioper jeg en gang snakket med. Han etterlyste mer oppmerksomhet fra kristne i Norge, til alle de kristne innvandrerne som kommer til Norge og søker etter et norsk, kristent fellesskap. Dessverre ender mange opp med å skape migrantmenigheter fordi de ikke klarer å finne sin plass i et norsk, kristent fellesskap. Til og med i Norge har emigrerte nepalere opprettet sitt eget kirkesamfunn i Norge. Vi har begynt å samarbeide med menigheten. Vi er en misjonal, verdensvid kirke. Sammen skal vi bringe evangeliet videre til alle folkeslag. Og hva passer vel ikke bedre da enn å kalle vårt nyeste fastgiverkonsept for «Følgesvenn»? Det er ikke lenger «oss» på bedehuset og i kirka som skal hjelpe «dem» på «misjonsmarken», men «vi» som er et globalt kristent fellesskap. ●

Kjære leser

Selv om alt håp var ute, ga han aldri opp

TEKST ELI BOLKESJØ WILLIAMS, LEDER FOR PROSJEKTAVDELINGEN I HIMALPARTNER

Rommet er trangt. Køyesengene står tett og kofferter er stablet opp etter veggene. Stemningen er til å ta og føle på. Det er ikke første gang jeg kjenner på dette, jeg har vært i flere lignende situasjoner før, men dette er spesielt. Igjen slår det meg hvor utrolig privilegert jeg er. Vi sitter i en sirkel med om lag tolv damer. De har alle jobbet som hushjelper hos Hong Kongs middelklasse, og de kommer fra ulike land både i Afrika og Asia. De har det til felles at de hadde en drøm om å tjene penger for å sende tilbake til familien i hjemlandet. De fleste tok opp store lån for å komme til Hong Kong. Ingen av disse damene har opplevd å se sin drøm gå i oppfyllelse.

Eli Bolkesjø Williams er prosjektleder for HimalPartners mental helse-prosjekter. På bildet står hun sammen med Rasjoti Keshu Magar, som er ansatt ved Håpets senter (ABBS)

Vi blir fortalt historier om vold, frihetsberøvelse og formidlingsbyråer som ikke er seriøse. Alle har barn i hjemlandet. Nå er de altså her, i et tilfluktssenter for migrantarbeidere driftet av Christan Action (CA). De har ikke penger, verken til å tilbakebetale lånene de har tatt opp eller til flybillett hjem. De fleste har pågående rettsaker der CA bistår med å følge til rettsalen og penger til transport. Ellers så venter de her på dette senteret og håper på at situasjonen skal endres.

Sosialarbeideren, som jobber her, forteller oss om situasjonen til damene. Damene er stille, de bare ser på oss. Det slår meg at vi ikke en gang har introdusert oss, de vet ikke hvem vi er. Og her kommer vi bare valsende inn i deres vanskelige situasjon. Vi får mulighet til å introdusere oss og å peke på at midt i mørket så finnes det håp. Det er et vanskelig budskap, men samtidig så er Guds ord klart. Se til Gud og be om hans hjelp midt i livets vanskeligste situasjoner. I Romerne 4.18 står det: «Selv om alt håp var ute, holdt Abraham fast på håpet og trodde, og derfor ble han far til mange folkeslag…» Tenk, vi kan holde fast på håpet selv om alt håp er ute. For meg ble dette sterkt der vi satt i et lite innklemt rom midt i downtown Hong Kong. Min bønn er at disse damene skal få oppleve at de kan sette sin tillit til Gud.

Jeg er så imponert over det gode arbeidet jeg fikk se at Christian Action har i Hong Kong. Christian Action er vår nyeste partner og vi i HimalPartner skal støtte et prosjekt som de har i Qinghai i Kina. Jeg gleder meg til å samarbeide med dem og se alt det bra arbeidet som de også vil gjøre der for de mest sårbare og vanskeligstilte. I Qinghai skal vi også få lov til å være med å formidle Guds håp. Christian Action drifter der 5 internatskoler, og vi skal få lov til å bidra med yrkesopplæring til de eldste barna slik at de kan få en best mulig fremtid. Vi skal også jobbe med «International Child Developement Programme (ICDP) for de ansatte på internatene slik at de kan være best mulig omsorgspersoner for barna. Gjennom dette håper vi at barna får en best mulig barndom og vi kan formidle håp om en god fremtid. ●

INNHOLD

NEPAL:
9 | Sterke inntrykk i Bajhang

NORGE:
10-11 | Sommerstevne 2020
Velkommen til Birkeland!
12 | Oslo Nepali Church

PANORAMA
14-15

ARRANGEMENTER OG BØNNEEMNER
16

TRO KAN FLYTTE FJELL
4-8 | Å se det beste i det verste
18-19 | Ski 8848

Foto: United Mission to Nepal

Å se det beste i det verste

Joels oppvekst gjorde ham fleksibel og åpen for det ukjent. Som voksen har han ikke valgt minste motstands vei på sin livsreise. Alt dette er han glad for i dag.

TEKST: LINE KONSTALI

Det er tidlig om morgenen og gatene i New York myldrer av liv. Solen skinner og dresskledde forretningsfolk småjogger fra T-banen til jobb. Klokken 8:46:30 skjer det noe som vil forandre deres liv for alltid. Med en hastighet på 790 km/t treffer et fly nordsiden av World Trade Center, mellom 94. og 98. etasje. Det pløyer seg inn til bæresøylene til sentrum av bygningen og begynner å lekke drivstoff. Ikke lenge etter, klokken 9:03:11, kræsjer et nytt fly med det sørlige tårnet. Den nådeløse terroraksjonen 11. september 2001, skulle sjokkere og spre frykt over hele verden.

Omsorg og samhold

Joel Hafvenstein hadde nettopp flyttet til New York da det skjedde. En skulle tro det ville få ham til å forlate byen, men det var nettopp det som gjorde at han ble værende. New Yorkere ble desperate etter å finne måter å hjelpe på. I et NBC-nyhetsoppslag fra 18. september, intervjues frivillige som graver etter lik i bygningsmassene.

– Det er våre brødre og søstre som har blitt angrepet, sier en afroamerikansk mann i 40-årene gråtkvalt. – Vi kan ikke gi oss nå. Hvis jeg gir meg, starter jeg en domino-effekt og så gir alle andre seg.

På Foley Square oppsto en kilometerlang kø av folk som ville donere blod. 36 000 blodenheter ble donert til New York Blood Center. Omsorgen og samholdet i tiden etter terroren preget Joel. Midt i det grusomme, så han det vakre. Han så det beste i det verste.

Barndom i Nepal

Det er lite som kan minne om terror og skyskrapere som kollapser i Ekebergparken i Oslo. Vi har nettopp tatt trikken fra Tullinsgate til Sjømannsskolen og gått den bratte bakken gjennom skulpturparken til toppen av Ekeberg. Joel er på Norgesbesøk for å fortelle om arbeidet United Mission to Nepal gjør, og samtidig oppfordre oss til å fortsette det gode arbeidet. Han er ansatt som direktør i organisasjonen og har mange ambisjoner for veien videre.

Joel hadde hele sin oppvekst i Nepal, og foreldrene hans jobbet tett på flere av de norske utsendingene til HimalPartner.

– Faren min jobbet med alle prosjektene som Odd Hoftun startet, sier Joel entusiastisk. – Foreldrene mine var ganske unge da de fikk meg og de følte et kall til å bruke utdannelsen sin til å hjelpe andre. Siden faren min var nyutdannet ingeniør, var det mange muligheter innen vannkraftsektoren i Nepal. Joels foreldre tok med seg to barn da de reiste. Senere skulle Joels lillesøster bli født i Nepal.

– Nepal var et fantastisk land å vokse opp i, sier han med stjerner i blikket. Vi bodde først i Patan, men flyttet etter hvert til Andi khola. Jeg vokste opp tett på naturen og fant mye trygghet i misjonsskolen jeg gikk på. Han minnes en endeløs rekke av gressletter man som barn kan løpe barbent rundt i. Lite fortelles om fattigdommen og nøden som var i landet på den tiden, og som fortsatt er der.

Fra han var 11 år til han var 13 gikk han på internatskole i Kathmandu sammen med andre misjonærbarn. Der jobbet Bjørn Ødegaard som lærer. Han er nå leder i lokalforeningen Himalaya Møre og primus motor for mange av reisene i Himalaya-reiser. Joel beskriver Bjørn som en skikkelig kul fyr, en som kom godt overens med barna og ungdommen. På denne internatskolen skulle han bo fram til de forlot Nepal for å reise til USA. Det kom som et sjokk.

Visste lite

– Du kan trygt si at det å komme tilbake til Minneapolis i starten av tenårene var tøft, sier han.

– Jeg visste lite om mitt eget land og hvordan det var å være tenåring i USA. På den tiden var det mange som hørte på Bon Jovi. Hvem er disse Bon Jovi, lurte jeg på?

Men jeg er ikke så mye bedre enn mine foreldre, for nå har jeg tatt mine egne unger til Nepal, sier han med glimt i øyet og forteller videre at han håper det blir annerledes for dem.

– Samfunnet har endret seg siden den gang. Media, i kombinasjon med sosiale medier, skaper en mer global ungdomskultur. Ungdom i Kathmandu går med de samme klærne og hører på den samme musikken som ungdom i New York. Jeg tror dette gjør ting litt enklere for mine barn, men jeg vet selvsagt ikke.

Vi har startet rusleturen fra utsiktsplassen på Ekeberg og går mot Søylehuset cafe, som ligger like ved en besøksgård og en minigolfbane. Klokken er 15 og på dette tidspunktet er det ikke mange i parken. Det begynner å mørkne.

Jeg spør ham hvorfor han visste så lite om populærkultur som ung. Om dette er en av de historiene om misjonærbarn som ble opplært til å tro at verden utenfor var ganske skummel og at popmusikk var farlig?

– Både og, svarer han nyansert. – Mine foreldre var veldig *laidback* i forhold til dette. Jeg hørte aldri noe hjemme. De snakket ikke negativt om popmusikk og uttrykte aldri noen skepsis, men folk i miljøet vi tilhørte, kunne gjøre det. Så fenomenet er ikke ukjent for meg, men jeg er ikke så hardt rammet av det, hvis du skjønner hva jeg mener.

Noe annet har også endret seg siden Joel vokste opp. Det er ikke lenger vanlig at barn av misjonærer går på internatskole.

– Barna mine går på den samme skolen som jeg gikk på, men nå er dette en vanlig skole der barna kommer hjem til foreldrene etter endt skoledag. Det føles mer riktig å gjøre det slik.

Når du har en oppvekst som Joel, bærer

Fra Ekebergparken

Info

- Født 1976 i Minneapolis
- Vokste opp i Nepal
- Direktør i United Mission To Nepal
- Gift med Fiona
- To sønner: Caleb (2011) og Isaac (2014).

Kathmandu International Study Centre. Bjørn Ødegaard (i blå skjorte og med skjegg) i tredje rekke til høyre. Joel sitter forrest (grønn t-skjorte) til høyre. Broren til Joel i grønt like foran Bjørn. Foto: Bjørn Ødegaard privat

du mange erfaringer med deg i bagasjen. Det er på godt og vondt. Han opplever seg selv som veldig fleksibel og åpen for å bli kjent med det ukjente. Å først vokse opp i et annet land enn der han kommer fra, for så å føle seg fremmed i sitt eget land, formet han som menneske og ikke overraskende ble han søkende.

Dette bringer oss tilbake til 11. september. Dagen som førte til livsviktige veivalg for Joel.

Inn i en krigssone

«It will not end until every terrorist group of global reach has been found, stopped and defeated.» Den klare beskjeden kommer fra daværende president George W. Bush den 20. september. Krigen som hadde terrorgruppene Taliban og Al-Qaida som mål, ble startet av luftstyrker fra England og USA.

I dagene etter terroraksjonen var folket preget av samhold og medmenneskelighet, men under overflaten ulmet det. Noen måtte ansvarliggjøres for handlingen. Da militære styrker trappet opp, opplevde Joel et sterkt behov for å gjøre noe godt mot andre. Det uroet ham at uskyldige mennesker i Afghanistan kunne miste livet, og han ønsket derfor å reise ned for å gjøre noe godt for folket der.

– Jeg vurderte faktisk militæret, sier han. – Jeg tenkte at det kunne være en fordel med folk i militæret som hadde mine verdier, men jeg slo tanken fra meg. Det hadde vært krig i flere tiår der allerede, så jeg trodde ikke at det folket trengte var mer krig.

I 2003 reiser han med vilje og viten til en krigssone. Til et land der allerede millioner av mennesker hadde flyktet, for så å komme tilbake når ting har roet seg.

– Det føltes riktig å gjøre det.

Opium Season

Forestill deg et røft ørkenlandskap. Der syv års tørke har sørget for at alle kanaler er inntørket, og der all infrastruktur var ødelagt etter 30 år med krig. Skoler er bombet sønder og sammen. I områder som tidligere sydet av yrende liv og markedsplasser, var det nå forlatte spøkelsesbyer. Ingen velfungerende banker og en lokal valuta uten verdi. Her skulle altså Joel bo og arbeide fram til år 2005, nærmere bestemt Helmand-distriktet i Afghanistan. I årene arbeidet Joel i et privateid selskap kalt Chemonics, som var på oppdrag for USAID.

– Bøndene i dette området livnærte seg på dyrking av opium, forteller Joel videre mens vi går trappetrinnene opp til døren til Søylehuset cafè. Der bestiller han ostekake og kaffe før vi setter oss ned og prater videre.

– Jeg ga faktisk ut en bok etter min tid i Afghanistan. «Opium Season». Det ble en del medieomtale om den, men ikke så mye som vi ønsket.

– Hvorfor skrev du bok?

– Fordi jeg var svært skeptisk til det jeg så i Afghanistan. USAID, som kan sammenlignes med Norad i Norge, hadde satt ut mye av arbeidet til private selskaper, som det jeg jobbet for. Jeg merket ganske raskt forskjellen på det å jobbe i et firma framfor det jeg hadde vokst opp med i Nepal.

Der hadde misjonærene vært opptatt av å tjene folket. Vi bodde tett på lokalbefolkningen og jeg hadde venner som var nepalere. Det var ikke i like stor grad «oss og dem» som jeg så i Afghanistan. Her kalte man Helmand-provinsen for «Little America» og vi smeltet ikke akkurat inn i lokalmiljøet. Fokuset lå først og fremst på resultater og det å få tak i de mest faglig kompetente folka i USA, ikke på å styrke lokalbefolkningen. Hvordan påvirket det bøndene dersom de skulle gå over fra produksjon av opium til noe annet? Det er lett å forstå at de sto fast i det de allerede gjorde. Opium er en hardfør plante som tåler tørke. Det samme kan du ikke si om f.eks. hvete. For bøndene betydde opium en trygg inntekt. Arbeidet vårt gikk ut på å få bøndene ut av denne bransjen og over i gigantprosjekter som veibygging, brobygging og så videre. Det var lettere sagt enn gjort, sier han alvorlig.

Joel og kollegaene hans møtte en virkelighet som vanskelig lar seg beskrive. Samfunnet var preget av å ha vært flere tiår i krig.

– Krigens logikk er nådeløs, forteller han. – Det som tidligere var et fredelig samfunn var ødelagt. Dersom det er krig i et område i en lang periode, er det de sterke og kampdyktige som hele tiden får makt og innflytelse. Dette fører definitivt ikke til utvikling og fremgang. Vi ble kastet inn i en virkelighet vi ikke ante dimensjonene av.

I mai 2005 skal en ny tragedie prege Joel. Etter et angrep sør i Afghanistan blir 11 mennesker drept. Blant dem 4 av arbeiderne som Chemonics hadde rekruttert i sitt prosjekt. Hendelsen satte sitt preg på Joel, og han forlot Afghanistan.

For andre gang i livet skal altså en tragisk hendelse prege Joels livsvalg. Men denne gang har han gode år i møte. Året etter, i 2006, gifter han seg med sin kjære Fiona.

Forelsket i Nepal

Vi må nok en gang gå tilbake i tid. Å lytte til Joels livshistorie kan gi de fleste av oss prestasjonsangst, og det er ikke alltid lett å nøste alle trådene sammen når alt fortelles i små bruddstykker. Jeg spøker litt med ham og spør om han er klar for å pensjonere seg snart, han som har opplevd så mye. Han ler hjertelig og vi går tilbake til år 2000.

– Jeg kan faktisk ikke huske når jeg traff Fiona første gang, sier han. – Hun vokste også opp i Nepal, som jeg, og vi traff hverandre et par ganger i barndommen.

Joel og Fiona med sønnen Caleb og Isaac. Paret er bosatt i Kathmandu, Nepal.

«Vi budde i Andi khola 5-6 månader hausten 1987. Joel og familien hans budde også her. Tore jobba som byggherren sin representant i oppbygging av Andi khola-prosjektet medan Gary Hafvenstein var entreprenøren sin leiar i det same prosjektet. Vi jobba saman i United Mission to Nepal fellesskapet der Gary spela ei viktig rolle. Ragnhild var saman med Pat i kvinnegruppe.»

Tore og Ragnhild Skeie, tidligere utsendinger for HimalPartner

Hun var derfor ikke ukjent for meg da jeg skulle gjenoppdage henne som voksen.

Tilfeldighetene, eller var det kanskje «gudfeldighetene», førte det unge paret sammen. Joel hadde lenge kjent på sterke følelser for sitt andre hjemland Nepal og han ønsket å reise tilbake. Fiona næret ikke de samme sterke følelsene for landet som Joel, men også hun ville reise tilbake. Det ingen av dem visste var at de reiste samtidig, med hver sin venn på reisen.

Dette var året før kongen i Nepal ble drept av sin egen sønn, og både Joel og Fiona kunne allerede den gang merke at det var urolighetene i landet.

– Maoistene hadde satt i gang en landsdekkende streik og jeg opplevde situasjonen som utrygg. Jeg ville finne trygghet et sted og min første tanke var sykehuset og misjonsstasjonen i Tansen. HimalPartner, som da het Tibetmisjonen, var fra begynnelsen med å bygge opp Tansen sykehus, både medisinsk og materielt. Det byggfaglige i Tansen, førte oss videre inn i kraftverkprosjektene. United Mission to Nepal har hele tiden vært involvert i prosjektet, og prosjektet var godt kjent for de to som nå skulle møtes.

– Det var helt vilt å møte henne der. Vi ble ikke kjærester den gang, men 4 år senere begynte vi å date.

Paret giftet seg i 2006 og de kunne starte en felles historie sammen i Fionas hjemland Skottland. Et par år etter bryllupet fikk Joel jobb i organisasjonen Tear Fund, som har et kristent verdigrunnlag. Joel oppdaget den gang at han kom tilbake til de samme verdiene han hadde vokst opp med i Nepal.

– I Tear Fund hadde de det samme fokuset på å tjene folket man arbeidet med. Misjon er for meg å ta i mot et oppdrag gitt av Gud, et oppdrag vi ikke kan ta æren for. I Chemonics var fokuset det motsatte. Der dreide fokuset seg om å ta æren selv.

I fem år arbeidet Joel i Tear Fund, og i samme periode fikk han og Fiona barna Caleb (2011) og Isaac (2014). I 2015 reiser de tilbake til opprinnelsen. Tilbake til Joels barndomsparadis.

– Det var en utrolig følelse å komme tilbake til Nepal, sier han nostalgisk. – Men for Fiona var det nok litt annerledes. For meg er Nepal et land jeg knytter sterkt til hjertet mitt, et sted jeg hele tiden lengter tilbake til. For henne var det kun et sted hun vokste opp, og hun har egentlig ikke hatt et sterkt behov om å komme tilbake. Så det har ikke vært uproblematisk å komme tilbake, men vi har hatt gode år der.

I år 2022 er Joels tid som direktør i UMN over. Da må de finne hans arvtager. Han er ikke i tvil om hva han ønsker i et fremtidig perspektiv: – Jeg håper på en etterfølger fra Nepal. Om det kommer etter meg, eller eventuelt etter neste generalsekretær, vet jeg ikke. Men en gang i fremtiden ønsker jeg at UMN først og fremst skal drives av nepalske kristne.

Joel har møtt mange nok utfordringer i livet sitt. Han har også levd tett på folk som har andre religioner enn han selv har hatt. Jeg spør om dette har utfordret hans kristentro. Han tenker seg om et øyeblikk før han svarer.

–Jeg har lært meg at tvilen er en del av livet. Da jeg startet på Universitetet trodde jeg at jeg skulle finne svaret og jeg ville bevise at kristendommen var sann. Jeg kom derimot ut med flere spørsmål enn svar. Jeg tror Gud virker i livet mitt, men kan ikke bevise det. Det blir som et veddemål – om han finnes eller ikke, men det lever jeg godt på. Selv om jeg er vokst opp i et luthersk kristent hjem, så finner jeg mye frihet i å ikke tilhøre noen bestemt retning personlig. Det er også svært befriende å jobbe i en kristen organisasjon som ikke har dette fokuset. Vi er alle kristne, men kommer fra ulike kirkesamfunn. Det er helt unødvendig at det skal splitte oss. ●

Våre familier bodde og arbeidet samtidig i Andhi khola-prosjektet. De var en flott, gjestfri og omsorgsfull familie. Vi bodde i hver vår lille husklynge med ca 10 min å gå mellom oss, og hadde mye felles.

Julespill. Joel ytterst til høyre.

Joels yngre søster Kirsten er like gammel som vår Ingvild, og de to gikk på «Tutorial group» sammen, og var gode venner. Joel og broren tror jeg ble undervist hjemme inntil de begynte på internasjonal skole i Kathmandu. Ingvild begynte på Den Norske skolen, så de gikk ikke på samme skole.

Vår familie bodde i Andhi khola fra jan 1985 til april 1990. Havfensteins kom etter oss, og dro før oss. Joels far Gary var «Site in Charge» for entreprenørfirmaet Himal Hydro, og sjefen til Magne som bygde kraftlinjer. Både Odd Hoftun og Tore Skeie, og flere norske korttidsarbeidere hadde nok mye med Gary å gjøre. Foreldrene til Joel har svensk avstamming og har vært engasjert i misjon det meste av livet. Faren jobbet også med utbygging av Patan sykehus, var ansatt i Minnesota på hovedkontoret til World Mission Prayer League, og i flere år leder for styret for UMN.

Dorothea Vestøl, tidligere utsending for HimalPartner

Tro kan flytte fjell

Intervjuet ble foretatt på vandring fra Skulpturparken til Ekeberg besøksgård og Søylehuset cafè. Turen er enkel og fin, et godt utgangspunkt for en Tro kan flytte fjell-kampanje. Finnes det noe lignende i ditt nærmiljø? Ta med noen på tur og samle inn penger til HimalPartner!
For mer info: **bidra.no/himalpartner**

Sterke inntrykk i Bajhang

Ellen og Calle Wahlström jobber som utsendinger i Nepal for HimalPartner. De har nylig vært på studiereise i Bajhangdistriktet. Bli med på reisen til et av Nepals fattigste områder.

TEKST OG BILDE: CARL ANTON (CALLE) WAHLSTRÖM

Reisen til til Bajhang er lang og strevsom, - 1,5 timer med innenlandsfly, og deretter 9 timer i jeep. Det humper og rister, svinger og fløyter gjennom fire forskjellige distrikt innen veien tar slutt i Chainpur, Bajhangs distriktshovedstad. Hvite ansikter vekker oppsikt i denne byen. Det ser vi både i form av folk som vil prate og «shake hands» og barn som blir redde og gråter når de ser oss.

Samme dag som vi kommer til Bajhang blir vi bedt om å komme til resepsjonen på hotellet. Der venter en mann som arbeider for Home Bureau of Investigation i Katmandu. Han spør hva vi skal gjøre i Bajhang, hvem vi jobber for og vil sjekke både pass og visum. Ifølge staben på UMN har han kommet bare for oss siden de hadde meldt vår ankomst. Vi har altså i løpet av 15 dager blitt oppsøkt to ganger allerede.

Kvinnegrupper som skaper utvikling

I Bajhang fikk vi møte flere av de gruppene som Liv Wendel arbeider med. Liv Wendel jobber for Normisjon, i tilknytning til flere kvinnegrupper i området. Det var en stor overgang for kvinnene å delta i disse gruppene. De var ikke vant til å bli hørt.

Spesielt inntrykk gjorde enkegruppa. Der fikk vi høre litt om hvordan det er å være Dalit (kasteløs) og enke. Enker blir beskyld for å ha forårsaket sine menns død og ingen vil ha noe med dem å gjøre. De får ikke hjelp når de trenger det og ingen vil handle med dem. Ofte blir de utsatt for trakassering og det blir ropt stygge ting om dem på gata. Noen opplever også at mennesker snur når de møter dem på stien, da det blir tolket som et tegn på ulykke å møte en enke. Den yngste enken var 19 år. Hun har et langt liv med motgang foran seg dersom ikke praksisen endrer seg.

Motarbeider alkoholmisbruk

De ulike gruppene hadde sammen klart å minske stigma rundt enker og menstruasjon, fått ned bruken av alkohol i samfunnet og dermed også vold i hjemmet. Gruppene hadde sammen klart å forby salg av alkohol på noen steder. Kvinne- og mannsgruppene hadde også fortalt til andre om det de har lært og andre landsbyer i området hadde blitt interesserte. Flere steder arbeider de for å begrense salget av alkohol.

Fattigdom

I Lekhgaun, landsbyen vi bodde i en uke, var fattigdommen til å ta og føle på. Samtlige i landsbyen og nesten alle i Bajhang lever av selvhusholdning og maten vi fikk servert var en stor tallerken med ris og en spiseskje med kokte linser og varmtvann. Om kvelden fikk vi roti (flatt stekt brød) laget av korn og en liten skål med neslesuppe. Vi bodde i en dalit-familie der mannen var ordfører i lokalkommunen. Å ha en ordfører som er dalit, er et stort fremskritt for deres rettigheter, da Lekhgaun er en landsby med både høy- og lavkaste. Familien vi bodde hos hadde det greit, men kontrasten til norske forhold kunne ikke vært større.

Samtidig som de var fattige, så hadde de fremtidshåp. Det var spennende å se utviklingen som hadde skjedd i de siste årene. Lekhgaun hadde et lite kraftverk som sysselsette fire personer. Kraftverket ga dem lys om kvelden og om morgenen. Ved hvert hus fantes toaletter og vannkraner, som var satt opp med jevn avstand mellom husene. Landsbyen hadde nettopp fått en liten vei der traktorer kan ta seg frem, – til barnas store glede!

På helsestasjonen finnes både medisiner, fødestue, personal inkludert en rådgiver som har fått lære om mental helse fra UMN.

Kvinner bærer alle byrder

Siden alle koker maten over åpen ild, så bæres det enorme mengder med ved fra skogene som ligger noen timers gange fra landsbyene. Vi møtte daglig flere titalls damer og jenter, noen ned i tolvårsalderen, som bar store byrder med ved til familien sin. Hvis de ikke bar ved, bar de gress og blader til husdyra eller stein som blir knust til husbygging. Jeg prøvde å løfte en vedbør surret sammen med bambus. Den må ha veid mer enn 25 kilo. Jenta, som bar den, var kanskje 16 år gammel. Dette tunge arbeidet skjer mens mennene bare sitter og prater og guttene leker. Når kvinnene vel har kommet hjem, begynner de å stelle dyra og lage mat. I timer sitter de inne foran ilden i tykk røk og lager mat. Vi møtte mange damer som pustet tungt, og det kunne minne om kols.

Vi håper at forandringen som UMN har vært med og startet skal fortsette og at fordelingen av arbeidet på sikt skal endres, men det er langt igjen. ●

Velkommen til Birkeland 2020!

HimalPartner ønsker velkommen til sommerstevne med landsmøte i Birkeland. Vi gleder oss til et nært og inkluderende fellesskap rundt temaet **“Når jeg ser din himmel”.**

2020 er et år med store og viktige endringer i HimalPartner. Vi får ny generalsekretær, og går dermed inn i en ny æra, og vi ønsker å innlede dette med dere!

Misjon og Miljø

HimalPartner er en misjonsorganisasjon, og har som målsetning å «bringe evangeliet til tibetanere, nepalere og andre folk rundt Himalaya». Samtidig har mye av det konkrete arbeidet vårt gått ut på å gjøre praktiske, konkrete endringer som gir mennesker bedre livsvilkår og livskvalitet.

I hvilken grad er miljø og forvalteransvar relevant for misjonsarbeid, sett i lys av Bibelen, dagens situasjon i verden, og HimalPartners arbeid og historie?

Vi ønsker samtidig velkommen til:

HIMALPARTNERS LANDSMØTE 2020

Hvert annet år holder HimalPartner sitt landsmøte. Som medlem inviteres du til å bruke din demokratiske rett og myndighet. Det blir gjennomgang av økonomi - og aktivitetsrapporter, strategisk drøfting av arbeidet, valg av styremedlemmer, og mye mer. Formell innkalling med landsmøtedokumenter blir sendt ut til medlemmene.

Hovedtaler:

Håkon Kessel, som er sogneprest i Ræge kirke i Stavanger bispedømme, og som har vært utsending for NMS i Japan. Han vil inspirere og motivere oss i sine bibeltimer!

Haakon Kessel

PROGRAM, 30. JULI - 2. AUGUST

Torsdag 30. juli

11.30 -12.30	Lunsj
12.30 – 17.00	Landsmøte 2020
10.00 – 18.00	Innkvartering
18.00 – 19.00	Middag
19:30 – 21:30	Kveldssamling
19.30 – 20.00	"Alle-sammen"-møte
20.00 – 21.30	Kveldsmøte
21.45	Kveldskos og prat

Fredag 31. juli

08.00 - 08.30	Morgenbønn
08.30 - 09.25	Frokost
09.30 - 11.30	Formiddagssamling
09.30 - 10.00	"Alle-sammen"-møte
10.00 - 10.20	Lovsang
10.20 - 11.30	Bibeltime ved Håkon Kessel
	Barnas misjonstime
11.30 - 12.30	Lunsj
13.00	Utflukt
18.00 - 19.00	Middag
19.30 - 21.30	Kveldssamling
19.30 - 20.00	"Alle-sammen"-møte
20.00 - 21.30	Kveldsmøte
21.40	Kaffe og kake
22:15	Nattjazz

Lørdag 1. august

08:00 - 08:30	Morgenbønn
08.30 - 09.25	Frokost
09.30 - 11.30	Formiddagssamling
09.30 - 10.00	"Alle-sammen"-møte
10.00 - 10.20	Misjonsinfo og lovsang
10.20 - 11.30	Bibeltime ved Håkon Kessel
	Barnas misjonstime
11.30 - 12.30	Lunsj
12.45 – 14.30	Seminar
15.00	Himalaya-torg
18.00 - 19.00	Festmiddag
19.30 - 21.30	Kveldssamling
19.30 - 20.00	"Alle-sammen"-møte
20.00 - 21.30	Kveldsmøte
22.00	Fotballkamp

Søndag 2. august

08.30 - 09.30	Frokost
11.00	Fellesgudstjeneste
13.00	Lunsj
	Avreise

ALLE, ALLE VIL VI HA MED!

Barneaktiviteter

Sommerstevnet er et sted der barna trives. Vi vil ha med alle! Barna har sin egen leir i leiren. Det blir aktiviteter, utflukter og fokus på misjon og bibel hver dag.

“Alle-sammen”-møter

Tore Thomassen kommer og holder “alle-sammen”-møter dette året! Vi gleder oss veldig til å ta ham imot. På «Alle-sammen»-møtene møtes vi alle hver eneste kveld. Dette skaper samhold på tvers av generasjonene.

Forkantleir

Før og under sommerstevnet blir det forkantleir for ungdom. Forkantleiren starter allerede mandag 27. juli. Det blir ei uke med fokus på Jesus og misjon, full av aktiviteter, bading, lek og moro. Vi skal kose oss masse!

For påmelding:

Send e-post til Sondre Kippenes på **post@himalpartner.no**
Du kan også ringe oss på **telefon 22 76 90 10**
Eller rett og slett sende et koselig **brev** til:
HimalPartner, Postboks 6646,
St. Olavs plass, 0129 Oslo

Priser:

Stevneavgift: 700 per voksen
Overnatting:
Døgnpris i dobbeltrom: 800 kr per person
Døgnpris i enkeltrom: 900 kr
Barn mellom 5 og 12 år: halv pris
Barn under 5 år: gratis
Dagspass: 500 kr

Sommerstevnet arrangeres på **Sørlandet Folkehøyskole**, som har følgende adresse:
Folkehøgskoleveien 30
4760 Birkeland

Foto: Oslo Nepali Church

Oslo Nepali Church

Vi vil at kirken vår skal vokse og at flere skal bli kjent med Jesus.

TEKST: SUSHMA SHRESTHA, OVERSATT TIL NORSK VED LINE KONSTALI

Det bor omtrent 500 nepalere i og utenfor Oslo. Et lite mindretall av familiene har status som flyktninger, men det er flere som er studenter og deres familier. Noen av dem kommer for å få arbeid og varig opphold. Blant dem finner du også nepalere med EU-pass. De har bosatt seg her for å få en bedre framtid. Tryggheten Norge gir er også en viktig faktor.

Pastor Jeevan Magar og undertegnede arbeidet i perioden 2006-2016 i *Himalaya Penecostal Church i Nepal*. Jeevanhar kom til Menighetsfakultetet i Oslo (MF) for å ta master i teologi. Han opplevde da et behov for at de nepalske kristne i Norge skulle komme sammen og be og oppmuntre hverandre. Dette ville motvirke ensomhet til de som er langt borte fra venner og familie i hjemlandet.

I tillegg til dette har også Jeevan startet flere nettverk av både kristne og ikke-kristne nepalere i Oslo. Da oppdaget han et behov blant nepalske kristne studenter. De har møttes jevnlig siden 2018. I 2019 kom hele familien vår til Oslo, og Jeevan startet da husmenighet i vår leilighet i mai 2019, i nært samarbeid med studentgruppen. Dette var starten på Oslo Nepali Church, som ble stiftet 28. september 2019. Sofienberg menighet har gitt oss muligheten til å bruke deres kirke for ukentlig gudstjeneste. Vi møtes på lørdager, for det er vanlig i Nepal at lørdagen er dagen nepalske kristne går i kirken. Gudstjenesten varer fra ti til halv tolv og vi er omtrent 20-25 deltagere hver gang.

Sigrun Møgedal, tidligere utsending for HimalPartner og Nepalvenn, har vært veldig viktig for etableringen av kirken. Vi har også hatt stor glede av flere andre misjonærer som har vært på oppdrag for HimalPartner og Normisjon tidligere. Deres kjærlighet til Nepal og bønn for folket har inspirert oss mye. Vi er også svært takknemlig for staben i Sofienberg menighet, som har gitt oss muligheten til å møtes og ha lovsang i det flotte kirkebygget deres. Heidi Westborg Steel, tidligere generalsekretær for HimalPartner, har gjort mye for å sette oss i kontakt med andre folk som bryr seg om Nepal og folket der.

Men det er kjærligheten fra Jesus som

Sushma Shrestha og Jeevan Magar

er drivkraften. Han er kirkens hode og gir oss privilegiet å lovsynge Ham på vårt eget språk. Han har også gitt oss muligheten til å gi hans vitnesbyrd til ikke-kristne nepalere i Oslo. Vårt håp er at Oslo Nepali Church vil vokse i størrelse og også i form av å bli tilgjengelig for andre kulturer som ønsker å tilbe Gud. I en globalisert verden trenger vi multi-etniske menigheter. ●

STØTT OSS og vær med på ferden. Bli Følgesvenn og gjør en forskjell!
Besøk vår nettside **www.himalpartner.no** og meld deg som fastgiver.
Du kan også sende en e-post til **post@himalpartner.no**

BLI FØLGESVENN!

Ved hjelp av bærekraftige, diakonale prosjekter ønsker vi å være et redskap for Guds kjærlighet i Himalaya. Det kan du være med på!

FØLGESVENN I NEPAL: STØRST AV ALT ER KJÆRLIGHETEN

I GODE OG ONDE DAGER

HimalPartners arbeid i Nepal kan nesten sammenlignes med et langt og trofast ekteskap. I over 80 år har vi arbeidet med utvikling av vannkraft, industri, utdanning og helsearbeid. Vi arbeider sammen med lokale partnere og endringsagenter som ønsker å gjøre en innsats for å bygge opp landet sitt. Målet er å gi like muligheter til alle!

BLI FØLGESVENN I DAG!

VI ER IKKE I MÅL FØR DET GIS LIKE MULIGHETER TIL ALLE. NEPAL TRENGER DEG.

Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.

** 1. Korinterbrev 13 **

Lederen har ordet:

PANORAMA

INN I EN NY TID

Ved Svein Arne Lindø

Vi har svært mange gode grunner til å takke Heidi Westborg Steel for hennes 10 år som generalsekretær i HimalPartner. Hun har gitt viktige bidrag til at vi ved jubileet kunne si at det var satt varige spor i den 80 år gamle historien.

Om noen måneder skal Tor Kristian Birkeland gå til roret og styre skuta sammen med styret, ansatte og frivillige. Inntil da er Lene Birgitte Bjølverud-Rødningsby vår midlertidige kaptein.

Hvor vil Gud at vi skal dra?

Vi vil stå ved vårt kall om «å bringe evangeliet til tibetanere, nepalere og andre folk i landene rundt Himalaya». Oppdraget er ikke fullført. Det er for mange som lever i ytterste fattigdom, som lider under mental sykdom, som ikke har et arbeid å gå til, og som trenger støtte til å leve i fred med sine omgivelser. Gudsordet om en forsonet Gud har ikke nådd alle. «Gjennom ord og tjeneste» står det i våre vedtekter.

HimalPartner har avtaler med nesten 70 menigheter i Den norske kirke. Disse avtalene bringer misjonsoppdraget tett på menighetene gjennom å bli informert og dermed bli engasjert til forbønn, givertjeneste og annet engasjement. HimalPartner kan bare fortsette sitt engasjement ute dersom vi lykkes å engasjere lokalt her hjemme. Vi trenger flere som kan gi av sin tid og sine ressurser slik at målene våre kan nås.

Det jobbes med tanke på hvordan vi på en bedre måte kan følge opp de som lar seg engasjere. Møter mellom mennesker er viktig for å bli motivert og for å holde motivasjonen oppe. En måte å gjøre dette på er at grupper tar turen f.eks til Nepal for å møte våre samarbeidspartnere på nært hold. Hva med en tur i regi av Himalayareiser? En annen måte er å ta imot besøk når våre venner er i Norge. Det oppstår alltid noe når mennesker møtes. En relasjon som fører til engasjement.

Når dette skrives går det mot såmannsøndagen. Det handler om å så kornet som er Guds ord. Kornets spireevne er det ikke noe i veien med, det skjer av seg selv. Vårt bidrag er å kultivere jorden, og å så. Med et godt mannskap til å så, og med spiredyktig korn vil HimalPartner strø ut i det som forhåpentligvis er god jord. Av seg selv spirer det til modent korn som engang kan høstes.

MELD DEG PÅ ALLEREDE NÅ!

Kamalas engler strikkes på dugnad og selges til inntekt for sårbare kvinner i Kathmandu. Dette ble forsøkt for første gang i fjor, og erfaringen har vært svært positiv. Flere meldte seg på og strikket engler etter samme oppskrift. Disse ble solgt under kirkekaffe, etter gudstjeneste, på julemesser og noen ble også solgt privat. Allerede nå ønsker vi å kartlegge hvem som kan bli med til høsten. Send gjerne en e-post til **line.konstali@himalpartner.no** hvis du vil melde deg på.

Bingo på sykestua i regi av konfirmanter

TEKST OG FOTO: BÅTSFJORD MENIGHET

Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Den er evangeliet i handling, og uttrykkes bla. gjennom nestekjærlighet og inkluderende fellesskap. Diakoni er tro i praksis og en dimensjon ved troen som blir synlig i våre møter med andre mennesker. Som en del av konfirmantenes trosopplæringsplan er diakoni et emne de skal innom.

I år er det 6. året konfirmantene har arrangert bingo på helsesenteret. Det å glede eldre mennesker ved å skape aktivitet og variasjon i deres institusjonshverdag, skaper glede og engasjement hos både ung og gammel. Og når konfirmantåret er over, er det bingoen på helsesenteret som er det de likte best i løpet av konfirmanttiden.

En torsdag i måneden (fra sept-juni) drar menighetspedagogen + to konfirmanter opp på helsesenteret. De har med seg to premier hver (kjøper selv eller får sponset av bedrifter), selger bingobonger til 50 kr stk (det spilles 2 runder) og leser bingotallene.

Dette konfirmantåret har det vært mellom 5 og 11 spillere på bingoen. Deltakerne er fra både Fjellheimen, Alderspensjonatet og Sykestua. Både konfirmanter, pleiere og familiemedlemmer hjelper de eldre som trenger det, og flere av dem deltar også selv i bingospillet.

Bingoinntektene har i de første årene gått til menighetens misjonsprosjekt i Nepal (som Inger Gravem og Per Pedersen var med på å starte), men har i 2019 gått over til HimalPartner som er menighetens nye samarbeidspartner for misjon.

Bingoen på sykestua gir dobbel lykke; Samtidig som vi selv koser oss mens vi spiller bingo og samler inn penger i Båtsfjord, er det folk i Himalaya som nyter godt av disse pengene. ●

ØNSKES: FJERNLAGER

Vi har mistet en del lagerplass og har derfor behov for et fjernlager. Har du plass i en kjeller, et rom eller lignende så ville det være til stor hjelp. Kontakt Line Konstali på e-post: line.konstali@himalpartner.no eller telefon: 48187533

VI TAKKER OG BER FOR...

- Kinaarbeidet og det nye samarbeidet med Christian Action (CA)
- Alle de som er rammet av coronaviruset
- Randal Frivold og hans familie
- Ellen og Calle Wahlström
- Oslo Nepali Church, Sushma, Jeevan og deres døtre.
- For alle menigheter som har SMM-avtale med HimalPartner. (SMM=Samarbeid Menighet og Misjon)
- Flere Følgesvenner
- HimalayaReiser

Arrangementskalender

28. og 29 mars: Ski 8848
Ta skiene fatt og bli med på en opplevelse utenom det vanlige! Her skal det gås like mange høydemeter som Mount Everest og Lars Freim trenger derfor et mannskap som kan stille opp!
Kampanjen foregår på Ål skisenter. Mer info på side 18 og 19 i dette bladet.

24.-26. april: Inspirasjonssamling på Solåsen i Sandefjord.
Vi inviterer til en helg som skal gi påfyll til alle frivillige i HimalPartner. Ved hjelp av workshops og aktiviteter blir vi bedre kjent med HimalPartners arbeid og bedre rustet til å ta dette med oss i hverdagen. Vi får også spennende besøk fra en av våre partnere i Nepal! Gå ikke glipp av denne muligheten!

30. juli-2. august: Årets sommerstevne på Birkeland. Se midtsidene for mer info. VELKOMMEN!

Meld inn arrangement til post@himalpartner.no. Følg med på kalender på himalpartner.no.

Bli med på trekking gjennom frodige landsbyer. Kom tett innpå de majestetiske Himalayafjellene. Møt og lær om befolkningen. For påmelding og mer informasjon kontakt Bjørn Ødegaard tlf: 470 16 601 www.himalayareiser.no

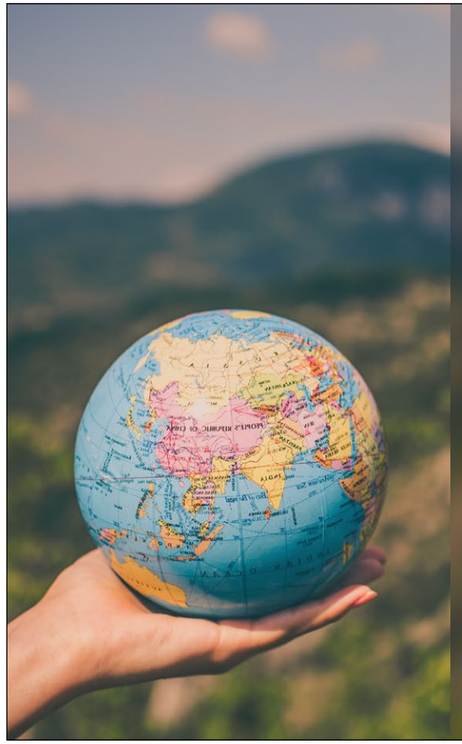

Trygghet i møte med framtiden

Vi er forsikringsselskapet for kristne og ideelle organisasjoner og for deg som er ansatt eller frivillig i en slik organisasjon. Vi gir overskuddet vårt tilbake til kristen-Norge!

Les mer på kniftrygghet.no

knif Trygghet
Kristen-Norges eget forsikringsselskap
post@kniftrygghet.no | 23 68 39 00

«Fra fjellfolk til fjellfolk»

Tro kan flytte fjell

SKI 8848

28.-29. MARS PÅ ÅL SKISENTER

Oj! 30 turar i bakken på ein dag! Det blir 12 000 høgdemeter nedover det!

Det var resultatet av ein lang, god og slitsom dag på slalåmski i mars i fjor, og daglig leder i Ål Skisenter, Knut Einar Haug, lot til å vera imponert. Tanken om å «pushe» grensa endå lengre og greie 15000 på ein dag slo rot. Eller kva med 30000 høgdemeter nedover på ei helg? Samstundes som tanken rotfesta seg, kom ideen om å gi eit beløp for kvar høgdemeter til eit godt formål. Konseptet er kjent. Prosjektet vart oppretta på bidra.no og som ei kampanje på Facebook. Skisenteret og Ål kyrkjelyd likte ideen, HimalPartner likeså. Brått var det samla ein gjeng om det som byrja som eit solostunt. 28-29. mars samlas ein (forhåpentlegvis) stor gjeng i Ål skisenter til Ski 8848.

Me arbeider for å få ein sponsor som er villig til å betale ein sum pr høgdemeter me køyrer til saman. Med mange folk som er aktive på ski desse to dagane kan det bli rikeleg av både høgdemeter og kroner til HimalPartner. Vert me 50 skiglade som i snitt køyrer 20 turar kvar, så vil det resultere i 400.000 høgdemeter!
Så kom igjen! Lat oss møtas på Ål siste helga i mars 2020.

Sist sommar fekk eg, av ulike årsaker, høve til å bli betre kjent med HimalPartner. Folka eg traff der, arbeidet som HimalPartner driv, det store engasjementet og måten som dei nyttar ressursane på imponerte meg. Alpin skikøyring skjer stort sett frå eit fjell. Så då ideen om ei innsamling basert på høgdemeter kom, var HimalPartner den optimale partnaren. ***«Fra fjellfolk til fjellfolk»*** var eit motto som passa perfekt! Derav navnet ***Ski 8848.***

Involverte forutan HimalPartner er Ål Skisenter med skiskole/skiutleige, Ål kyrkjelyd, KRIK og folk som er glade i å stå på ski. Og så leitar me etter ein sponsor som vil betale for høgdemetrane.

Samarbeidet med Ål Skisenter er godt. Dei ynskjer både aktivitet i bakken samt å kunne støtte tiltak av humanitær art. Det at næringslivet vil ta samfunnsansvar, synes eg er flott gjort.

Dersom Ski 8848 lukkas, vonar eg det kan bli ein etablert «happening» for åra framover òg. Det er eit konsept der alle er vinnarar. Kanskje andre og vil la seg utfordre til å starte liknande prosjekt? Det er heilt fantastisk å kunne gjere det ein likar for at andre skal få sjansen til å nå potensialet sitt. Eg har ikkje lagt mine 30000 høgdemeter på hylla og skal finne ei helg for gjennomføring. Det blir beintøft, bokstaveleg tala, men eg elskar skikøyringa og mål som akkurat er innanfor det oppnåelige.

8848 høydemeter er tilsvarende høyden til Mount Everest

Ål Skisenter
Adresse: Veslestølvegen, 3570 Ål

Kontaktpersoner for kampanjen er:
Lars Freim,
primus motor og frivillig
Telefon: 414 73 103
E-post: lars@tomb.no

Line Konstali,
kommunikasjonsleder i HimalPartner
Telefon: 481 87 533
E-post: line.konstali@himalpartner.no

Ål kyrkjelyd

Ål kyrkje har HimalPartner som misjonsprosjekt, og dersom du synes dette er en morsom idè, kan du også engasjere deg i menigheten. På denne nettsiden finner du mer informasjon:

http://www.aal.kyrkja.no/

VALG AV STED

Eg bruker å seie at Ål Skisenter var leikegrinda, barnehagen, SFO`en og ungdomsklubben min. Her var vi ein stor vennegjeng og foreldre som la seg i selen for at vi både skulle ha det bra og utvikle oss på ski og som dugande menneske. Etableringa av heisanlegget vart for ein stor del gjort på dugnad. Me plukka traseane steinfrie gjennom sommaren og beintråkka bakken då snøen kom i november. Som inhabil lokalpatriot vil eg seie at ingen plass i Noreg har så gode naturgjevne kår for slalåmløyper som Ål skisenter.

Retur: HimalPartner, Postboks 6646, St Olavs Plass, 0129 Oslo

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
posten
NORGE P.P. PORTO BETALT

ETTERSENDES IKKE VED VARIG ADRESSEENDRING, MEN SENDES TILBAKE TIL SENDEREN MED OPPLYSNING OM DEN NYE ADRESSEN

STØTT OSS og vær med på ferden. Bli Følgesvenn og gjør en forskjell!
Besøk vår nettside **www.himalpartner.no** og meld deg som fastgiver.
Du kan også sende en e-post til **post@himalpartner.no**

FØLGESVENN I KINA: FREMTID OG HÅP

OPPVEKST OG MILJØ

Sammen med Christian Action (CA) jobber vi for at tibetanske barn og ungdom skal få bedre fremtidsutsikter. Vårt entreprenørstøtteprogram støtter lokale prosjekter og bedrifter som har bærekraftig utvikling og miljø i fokus.

VI TRENGER FLERE FØLGESVENNER!

Som fastgiver til HimalPartner bidrar du til vi kan fortsette å drive velfungerende prosjekter framover. Vi står også overfor banebrytende arbeid i Kina, da vi har inngått et samarbeid med den Hong Kong-baserte organisasjonen Christian Action (CA). Dette gir oss muligheten til å gi flere unge mennesker bedre fremtidsutsikter i regionen.
Når det gjelder Nepal, er det fattige distriktet Rukum som står for tur.

For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.
** Jeremia 29:11 **

BLI FØLGESVENN I DAG.

TIBETANERNE TRENGER DEG. DU KAN REDDE LIV.